

[Landbrugsministeren.]

mærket Ordning, og en Ordning, som Landboerne i stort Tal har krævet — ja, jeg tør sige, at næsten hele Landbruget i det sidste Aar har krævet, at Ejendomsskatterne blev konjunkturbestemte —, at det vilde være ganske urimeligt nu saa kort Tid efter at gaa bort fra dette System. Angaaende Øgelsen af Indtægterne i Landbruget vil jeg henstille til det ærede Medlem, naar han nu ønsker, at vi skal forbedre Afsætningsmulighederne i Udlandet for vore Landbrugsprodukter, at han vil være med til at værne det Instrument, som er det vigtigste til Opnaelse af dette Formaal, nemlig Valutacentralen. Skal det lykkes os i disse vanskelige Tider at holde vore Afsætningsmuligheder i Udlandet aabne til nogenlunde antagelige Priser, har vi intet Vaaben, der tilnærmelsesvis kan maale sig med Valutacentralen til Gennemførelse heraf. Jeg maa efter det ærede Medlems Udtalelser have Lov til at haabe, at han vil være med til at værne Valutacentralen over for de Angreb, der rettes mod den fra anden Side.

Med Hensyn til de forskellige prishævende Foranstaltninger, det ærede Medlem har stillet Forslag om for det indenlandske Markeds Vedkommende, vil jeg sige angaaende Forslaget til Kornordning, at dette Forslag vil betyde en Fordyrelse af Kornet fra 12 til 16 Kr. 60 Øre. Det er en Forhøjelse med 40 pCt. i Forhold til Prisen i Øjeblikket og en meget betydelig Forhøjelse i Forhold til den tidligere Pris. Men det betyder, som jeg sagde før, ikke nogen nævneværdig Indtægt for Landbruget som Helhed, thi langt den største Del af disse Penge betales af Landbruget selv. Højt regnet en halv Snes Procent af Landmændene vil have Fordel deraf. For den øvrige Del, de 90 pCt., betyder det blot Udgiftsforøgelse. Derfor kan man ikke sige, at dette Forslags Gennemførelse vilde have nævneværdig Betydning til Forbedring af Økonomi og Rentabilitet i Landbruget. Hertil kommer, at man fra den Side ikke en Gang vil gaa med til at værne Rugbrødet fra Prisstigning. Efter det Forslag, der foreligger fra Det konservative Folkeparti, vil Rugens Pris gaa op til 16 Kr. pr. Td., hvilket vil betyde en Forhøjelse af Rugbrødsprisen med 100 pCt over de Priser, vi havde for blot tre Uger siden. Ja, det er jo et Standpunkt! Man mener, det er rigtigt, at Landbruget ingen Rentelettelse skal have ydet af dem, der har Kapitalerne her i Landet, Kapitaler, som i denne Tid paa Grund af Landbrugets vanskelige Forhold er usikre, medens de for at sikres maatte nøjes med en mindre Rente,

noget, jeg vilde anse for langt rigtigere og mere effektivt end en Brødfordyrelse for den fattigste Del af Befolkningen, saaledes som det her foreslaas af de Konservative.

Jeg har allerede sagt, at de Konservatives Kødforslag ingenting betyder til Fordel for Landbruget. Deres Forslag om Smørindblanding i Margarinen er altid indtil nu blevet afvist fra Mejeriernes Side som ganske uholdbart og uklogt af Hensyn til vor Smør-afsætning i Udlandet, og det vil, hvis Befolkningen har Raad til at købe Smørret, betyde, ikke 120 Kr.s ekstra Udgift, men 80 Kr.s med den Smørpris, vi har for Tiden. Naar Tallet bliver mindre end efter Venstres Forslag, er det jo, fordi de kun forlanger 33 pCt.s Indblanding i Margarinen. Venstre foreslaar en Halvering af Margarineforbruget her i Landet, og dette Forslag vil ikke have nogen Betydning til Fordel for Landmændene, da det sikkert vil gaa saadan, at Forbrugerne af Smør ikke faar Raad til at betale de Priser, der da vil opstaa.

Over for de Udtalelser, det ærede Medlem fremsatte om Moratorieordningen, vil jeg sige, at der aabenbart ikke er meget Hold i den varme Interesse, som det ærede Medlem synes at vise Landboerne og deres vanskelige Forhold. Han afviser den betydelige Rentelettelse paa op mod en Trediedel af Rentebyrden inden for Ejendomsskylden og foreslaar forskellige prishævende Foranstaltninger, som ingenting vil betyde for det samlede Landbrug. Med Hensyn til Moratorieordningen sagde det ærede Medlem i Virkeligheden kun, at man ikke vil gennemføre en retfærdig Ordning ved de foreslaaede Foranstaltninger. Han kritiserede Moratorieordningen, baade den gældende og den foreslaaede, uden at give Anvisning paa nogen anden. Han kritiserede, at de gamle Forpligtelser, naar Landmændene har faaet Moratorium for 5 Aar, ikke skulde træde i Kraft efter Forløbet af de 5 Aar. Hvis det var Meningen, at Renteforpligtelserne skulde genindtræde efter 5 Aars Forløb eller efter kortere eller længere Tids Forløb, vilde det i hvert Fald ikke indeholde nogen Opfordring for Landmændene til at søge at udnytte og passe deres Bedrift, for hver eneste Forbedring, som de maatte fremskaffe ved Arbejde, Energi eller Sparsommelighed, vilde da falde tilbage som en Forpligtelse til at betale deres Kreditorer. Det sikre, man opnaar ved en saadan Tankes Gennemførelse, er at svække Landmændenes Lyst til og Interesse for at foretage sig noget, for det vilde være fuldkommen omsonst, de vilde ikke selv faa nogen Fordel deraf.